

עין משפט
נר מצוה

כו:

הישן תחת המטה פרק שני סוכה

מסורת הש"ס

סדר א טושיע אית מי
ללא טעף א:
מה ב טושיע אית מי ד
טעף טו:
מו ג טושיע מי רלא:
סז ד מי פיר מהלכות
מפלין הלכה לא סתם
טען כן טושיע אית מי
ט טעף ו:
סח ה ר מי פיר מהל'
טויה הלכה ו סתם
טען מן טושיע אית מי
תרט טעף כ:

רבינו חננאל

ואינו אוחז בקציעה פ'י
היא הטבלא דברי ר'
יעקב והכמים אומרים
ישן אדם שינת עראי.
והוא כרי הילוך מאה
אמה אבל שינת קבע
יותר מזה אסורין אמר
רב אסור לאדם לישן
ביום יותר משינת הסוס.
והוא שחן נשמי תבאי ר'
יוסי אומר הילדים בוסין
ששוחותין עמהם הולצין
בין ביום ובין בלילה.
ואחר כך יעשיין ואקשיין
ש"ם בעל קרי אסור
בתפילין. וישן מפי
שרגלין בטומאה. (ושם)
אסור בחפילין. תרי שבח
שישם מטהו בתפילין.
אינו אוחז לו ברצועה
לא בקציעה. עד שיטול
דיו ויסיר סראשו. ספני
היהוים עקבותיהן.
מעשה שהיווין לרבן יוחנן
מן זכאי לטעם התבשיל
כל. תבאי לא שהלכה על
אלא סרעו לתחמיר על
צנפין. אבל הלכה אסור
אדם אכילת עראי חזן
לסוכה. והרובע לחמיר
על עצמו מחמיר.

נטלו במטה. פירש בקונט' משום נקיות ובהנח פירש כן דרבי
צדוק הכהן היה דמוכה פ' מי שמתו וברכות דף יט: וצדוק
פרק כל פסולי המוקדשין (בכורות דף לו.) והיה אובל על טהרת
תרומה וידים שניות הן ופוסלות את
דבר דכפיק' דשנת (דף יז.) דלפי'
פחות מכביה מקבל טומאה כדמוכה
פרק שני דמס' טהרות (מ"א) דתנן
אין זו כביה הוא טמא והכל טהור:
ולא בירך אחריו. סבר לה כרבי
יהודה דפרק שלשה שאלנו
(ברכות דף מט:) דדרש ואכלת ושבעת
וברכת אכילה שיש בה שביעה דהיינו
כביה ור"מ פליג ואמר דמברכין
בכיות וגדלה הלכה כותמיה מדאמר'
פרק כ"ד מברכין (שם דף נח: ושם)
א"ר חייה בר אבא אני ראיתי את
ר' יוחנן שאל זית מליח וצירק עליו
מחלה וסוף ועוד אמר' פרק שלשה
שאלנו (שם דף מח: ושם) א"ר חייה
בר אבא א"ר יוחנן לעולם אינו מוציא
רביס יד חובתן עד שיאכל חיה
דגן וכן אמר רב הונא בר יהודה
שמנה דרב ומתוך הירושלמי משמע
דבבירה לא צעין כוית דלפילו
פרידה אחת של ענב או פרידה אחת
של רימון טעונה ברכה לפניה
ולאחריה והכי איתא צירוק' ברש
כ"ד מברכין ר' יוחנן נכס זיתא
וצרך לפניה ולאחריה והיה ר' חייה
בר אבא מתמכל ביה ואמר ליה ר'
יוחנן בצלחה מה את מתמכל בי
לית כל שיהא ממין שבעה טעון
ברכה לפניה ולאחריה אית ליה ומה
צירוק ליה מפני שגרעינתו ממעטתו
ולית ליה לרבי יוחנן שגרעינתו
ממעטתו מה עבד ליה ר"י משום
בריה מילתיה דרבי יוחנן אמרה שכן
אפילו פרידה אחת של ענב או פרידה
אחת של רימון שהיא טעונה ברכה
לפניה ולאחריה ובהש"ס שלנו יש כעין
מעשה זה פרק כ"ד מברכין (שם דף

ולא יאחו בקציעה. הן מפילין עמון דפוס מושבן ורלוועג) ודומה לו
נמק' גיטין בהניחין (דף נח.) ארבעים כהן קאזוי מפילין: לישן
ביום. מפני צטול תורה: דמר. רבה בר נחמני: כרז. דלממנו
למד מדת שינתו שהיה ישן
ואינו אוחז בקציעה דברי רבי יעקב והכמים
אומרים ישן אדם בתפילין שינת עראי אבל
לא שינת קבע וכמה שינת עראי כרי הילוך
מאה אמה אמר רב אסור לאדם לישן
ביום יותר משינת הסוס וכמה שינת הסוס
שיתין נשמי אמר אביי שנתיה דמר כדרב
דורב כדרבי ודרבי כדרוד: דרודור כרסומיא
דסומיא שיתין נשמי יאביי הוה ניים
כרמעיל מפומבדיתא לבי כובי קרי עליה
רב יוסף יעד מתי עצל תשכב מתי תקום
משנתך ת"ר הנכנס לישן ביום רצה חולץ
רצה מניח בלילה חולץ ואינו מניח דברי
רבי נתן רבי יוסי אומר הילדים לעולם
חולצין ואינן מניחין מפני שרגילין בטומאה
לימא קסבר רבי יוסי בעל קרי אסור להניח
תפילין אמר אביי בילדים ונשותיהן עמהן
עסקינן שמא יבואו לידי הרגלה דבר ת"ר
ישכח ושמא ממתו בתפילין אוחז אוחז לא
ברצועה ולא בקציעה עד שיטול ידיו ויטלם
מפני שהידיים עסקניות הן: מתני' מעשה
והביאו לו לרבן יוחנן בן זכאי לטעום את
התבשיל ולר"ג שני כותבות ורלי של מים
ואמרו העולם לסוכה וכשנתנו לו לר'
צדוק האוכל פחות מכביה נטלו במטה
ואכלו חזן לסוכה ולא בירך אחריו:
גמ' מעשה לסתור חסורי מחסרא והכי
קתני אם בא להחמיר על עצמו מחמיר
ולית ביה משום יוהרא ומעשה נמו והביאו
לו לרבן יוחנן בן זכאי לטעום את
התבשיל ולר"ג שני כותבות ורלי של מים
ואמרו

הוא אוחז בקציעה פ'י
היא הטבלא דברי ר'
יעקב והכמים אומרים
ישן אדם שינת עראי.
והוא כרי הילוך מאה
אמה אבל שינת קבע
יותר מזה אסורין אמר
רב אסור לאדם לישן
ביום יותר משינת הסוס.
והוא שחן נשמי תבאי ר'
יוסי אומר הילדים בוסין
ששוחותין עמהם הולצין
בין ביום ובין בלילה.
ואחר כך יעשיין ואקשיין
ש"ם בעל קרי אסור
בתפילין. וישן מפי
שרגלין בטומאה. (ושם)
אסור בחפילין. תרי שבח
שישם מטהו בתפילין.
אינו אוחז לו ברצועה
לא בקציעה. עד שיטול
דיו ויסיר סראשו. ספני
היהוים עקבותיהן.
מעשה שהיווין לרבן יוחנן
מן זכאי לטעם התבשיל
כל. תבאי לא שהלכה על
אלא סרעו לתחמיר על
צנפין. אבל הלכה אסור
אדם אכילת עראי חזן
לסוכה. והרובע לחמיר
על עצמו מחמיר.

א) ימא טע. (ב) אפמרי'
שנת קנד: ליה שמי'
כרי אדם. (ג) וירטען
יעב'ן. (ד) אלא דע מקומה
דכקדוקין פ: כרשי' דיה
כי טיבי ובכמות קיא.
אסור ללחא כרי לא פירש
ועי' כנטיין ד. (ה) אעל
כה.

תורה אור השלם
1. עד מתי יצאל תשכב
מתי תקום משנתך.
מפ"י ו

גליון הש"ס
הש"ס ר"ח בביעיל וכו'
דפירש בספוק אחר. עין
תשובת טרע ביהמה
מהדורא תימלא סליח פ'י
כ:

לענין רש"י
אל"ף ש' אלוניו. (שם)
בסימות.

מוסף רש"י
העולם לסוכה. כל
מינה דסוכה נקט גליון
עליה חמשת סוכה. לפי
שרוקן טעין סוכתיהן
כחש כגן ושבח כו"ג.
נטלו במטה וכו'. שלשה
קולין נהג בו. אחת שלא
נעל ידיו אלא חמשה כ"ך
ידיו משום איתות דתפת
וחזן לביה אלא ולא כ"ך
אחריו ויחמיר טע'.